

როს უმეტესობით ჰსარგებლობს. ესაა დახვეწილი ჰაზარტის, რომ ტრეკინგისა და დელაინის დამსწრენი, ესაა შეერთების აბარებენ, რათა მათ გამოიყენონ როგორმე მანქანას სანაღობის. თუ ეს ასე მოხდა და ამ ორ ასევე შეერთებულნი დასწრენი, ესაა განხორციელდა, სასწრაფოს შინაურ სექციებს კვლავ აქვეყნებენ და ამ სასწრაფოს შემოსის კვლავ გამოაგრძელებს ბურჟუაზი შეამოსებს.

თეატრის მაგიანე

1. „სტოგერების გმირი“ დრამა 3 მოქმ. კრივისა, თარგ. ა. შამბარაშვილის მიერ.
2. „მშვენიერ ელენეს მამიდგობა“ ფანტი 2 მოქმ. თხზ. ა. ცუგარლისა.

კვირის, 14 მარტს, ქართულმა დრამატულმა დასმა, 2-ნი გ. ს. მესხიშვილისა და გ. აბაშიძის მონაწილეობით, წარმოადგინა „სტოგერების გმირი“ და „მშვენიერ ელენეს მამიდგობა“. პირველი პიესა რუსულიდან არის გადმოთარგმნილი და ტუფისში ამ საღამოს პირველად წარმოადგინეს. ამ პიესის შინაარსი ახალს არაფერს წარმოადგენს და ბევრს სხვა პიესაშიც შეხვდებით. თვითნება, ამავე და ბრძანების დახვეწილ მებატონეს არევის (ბ-ნი გამყრელიძე) არაფრად გვაჩვენებს თავისი „შელოვისი“— ვაჟის პეტრეს (ბ-ნი დელაქი-მესხიშვილი) და ქალის ზინაიას (ქ-ნი გამყრელიძე) ურჩობა. პირველი თავისი გულსხილისა და პირდაპირის ლაპარაკით იქმედ მიიყვანს მამას, რომ სილის გაატყვევებენ, მეორე კი მამის სურვილის წინააღმდეგ არევისის მოუტრავს, უკანონოდ შობილს აბარებს (ბ-ნი შაბარაშვილი) გაკვეთს ცოლად, რასაკვირველია, ასეთი ურჩობის შედეგად პეტრე ბ-ნი იხილავს ზინაიას დარჩენილნი მისი მამის სახლიდან პეტრეს ბ-ნი გარბინა, სადღეოდ სილარბინისა და გაკვეთებში სცხოვრობენ

და ვითარება გამოიკვლია და ჩვენც მასთან დღეად წიწ ვეკეთობ, უმჯობესია დღეად წიწ ვეკეთობ, უმჯობესია დღეად წიწ ვეკეთობ. მთავრობის მთავრობის განკარგულება წარსულის წყლულის მალამოდ უნდა იქნას დადებული. ყველამ ვეწვიო, რომ ქუთაისისა და ტფილისის თავად ზნაობისა უზრუნველ მესამოცე წლებში დარტყვილი ფული. ესაა საქმე ის არის, თუ როგორ უნდა მოეპყროს ჩვენი თავად-ზნაობისა ამ ფულს? აქ საკითხავია, წოდების თუ არა რომელიმე დამფუძნებელი წევრი თავისი ხედვის? ამაჟრავა, რომ თითოეული მთავანს მისი საწილი არა გაუთუბანა. როგორც თვით, ისე გაუდნება ხელიდან, არც ვერას თვითონ მოცულობს და ვერც სხვას არაგებს. მასთან ისიც უნდა მივიღოთ მხედველობაში, რომ ხედვის ფულის გამოტანა არც ის სასარბიელია. ჯერ ერთი, თვითთავის მიერ შეტანილი ფული საზოგადოდ დიდ თანხას არ წარმოადგენს, მეორეც ისა, რომ ეს წევრბილი ხედვრი მით უფრო წევრბილდება, რომ მამიდელ ფულის შემტან-დამფუძნებელს ესაა რამდენიმე მემკვიდრე ჰყავს. გარდა ამისა, ქუთაისის აზნაობის კერძოდ ფულის გამოტანა მით უფრო უნდადგება, რომ თითოეულს თვით ხედვრი მთავრობის განკარგულებით მიეცეს დაახლოებით იც და

რამდენსამე იყოს. მაგრამ აქ მათ მოსულწინადად ვიმოუხებებთ შემწეობა და მფარველობა— თავად ირწოვს, რომლის უკანონო მძაც აღმოჩნდება აბარები, ზინაიას ქმარი. ორლოვსკი აბარებს მოულოდნელს შინაურ თავისი დიდ-ძალის მამულეობისა და ვახარებული კოლ-ქმარი და პეტრე არევის სოფელში მიდინა. ამ წინს განმავლობაში მებატონეს არევის დიდი უმედურება დაატყვება: უფროსის შვილის, გაიძვრა ნიკოლოზისა და აბაშრდლის ქალის ლოქია ბეჭეტისკის წყალობით იგი ვაკატრდება და თითქმის ულუკმობურად დარჩება. იმის მამულს თავ-ორლოვსკი შეიტანს. ამ როგად, მოულოდნელად დანიშნული აბარები ცოლისა და ცოლის შვილი თვისის სიმამრის სახლში დადგება. უკანასკნელი მოქმედება წარმოიგებს ოთახში, სადაც წევს მძიმე ავადმყოფი-პეტრე არევის. თვით უნის მტრალი ახალგაზდა ქალი, იმისი დანიშნული მარია ალექსანდროვანა (ქ-ნი კარგა-რეთელი). პეტრე აბარებმა ვეღარ აიტანა პეტრეს-ურჯში გაკვეთებული ცხოვრება და ლოგინად ჩაწვა. ამას ზედ დავთო. მასწარება მამის დაკარგვით. დასასრულდ კონკრეტულად დაძინებულ მამა შემოდის, შვილისა წინაშე ბოდიშს იხდის ცუდად მოქცევის გამო და იხვეწება შემდგომად და შემინახეთ ამ სიბერის დროსაო, მაგრამ ამ დროს სულთმობრძე პეტრე და თათუბებს კიდევ სულს.

საზოგადოდ პიესა სუსტია და, როგორც ვთქვით, შინაარსით ახალს არაფერს წარმოადგენს: მამის გულტკიავის წყალობით შვილისა გატარდება და ვაჟულება ბევრჯგადა და უკეთესადაც ყოველია აწერილი და დასურთებული რუსული ლიტერატურაში, ამ პიესაში აწერილი ცხოვრება წარსულს უფრო შეფერება, ვიდრე აწეოს: რაღაც ბატონ-ყმობის ფლვერი დაჰკრავს მთელს ამ

საღვივო წლის განმავლობაში. ყოველზე ეს ნების ვადიდვს ვიფიქრო, რომ წარსულ-წარსოდ ფულის გამოტანა არაფერს სარგებლობას მოუტანს თავად-ზნაობისა და ვერც იგრძნობს იმის დაბრუნებას. პირ-ქით, დაბეჭდვით შეგვიძლიან ვთქვათ, რომ ეს გაკანარებული და დაწერილმანებული ფულის გამოტანა გაცილებით უფრო ბევრს დაახა-ვავიდებს ქალაქში ჩასვლა-ჩამოსვლის, სხვა-და-სხვა მემკვიდრეობის დასამტკიცებელ საბუთის შემდგომ და კიდევ სხვა მრავალ მოულოდნელ ხარჯით, ვიდრე რაიმე შემწეობასა და საჩუკ-ბლომას მოუტანს თითოეულს მთ-განს. ჩვენ უფრო იმიტომ არა ვგვძმს, რომ ჩვენმა თავად-ზნაობისაში გა-მოიტანოს ეს ფული, რადგან მათ შორივე ახალი შეწირულება ხომ არ იქნება: ეს მამა-პაპათავან ერთხელ და სამუდამოდ ვადიდებელი ფულია საზოგადო საქმისათვის და მისი დაბრუნება შეუძლებელი იყო, თუ არ მოულოდნელი განკარგულება მთავ-რობისა. არა ვგვანია, რომ ჩვენმა თავად-ზნაობისაში იკადროს წაღება ერთხელ ვადიდებელი ფულისა რაღაც სიხარბის გამო, რომელიც სრული-ადაც არ სჩვევია ჩვენს რაინდულ მოყვარებაში, მუდამ თავის სიტყვა-ზედ დგამს, ერთხელ დანაპირების

პიესას. ყოველს ეკვს ვარეშა, რომ ასეთი მოვლენა, როგორც ამ პიესაშია აწერილი, კაცი ხელად შეხვდება, შეიძლება ზნაობად შეხვდება, მაგრამ მაინც იგი აწინდელს ოჯახს, იმის წევრების ურთ-ერთ შორის დამოკიდებულების ვერ ახასიათებს. აწინდელი ბურჟუაზიული ოჯახი სულ სხვა საფუძველზეა დამყარებული, სხვა გვარი დამოკიდებულება მსუფვეს იმის წევრებს შორის. აქვე უნდა ვთქვათ, რომ პიესაში რამდენიმე ვარგე ადგილიც არის, რომელსაც შეუძლებია ვაგლენა იქონიოს მსუფველზე. ვარკულენ სა-ღამოს ბევრი აბარია კიდევ ამ პიესის ზოგირებში ადგილია.

წარმოდგენამ საზოგადოდ კარგად ჩაიარა, არტისტები, ეტუობა, მამზა-დებელიყენენ და თავიანთი როლები წარმოადგინეს შესრულეს. ბ-ნი ალექ-სი-მესხიშვილისა სამაგალითოდ დაგვი-ხასიათა ახალგაზდა, უღარდელი, მაგ-რამ ქვეანი და მიხედვლი პეტრე არევის. მესხიშვილს მხარს უჭერდა ბ-ნი გამყრელიძე. კარგად შესრულეს თა-ვიანთი როლები აგრეთვე ქ-ნი კარ-გარეთელი, გამყრელიძე, ბ-ნი შა-ბარაშვილი და მოხუცებულის მოუ-რჩობის როლი გვედგინებდა.

ამ საღამოს წარმოდგენილმა მეო-რე პიესამ, „მშვენიერ ელენეს მამიდგობა“-მ, გ. აბაშიძისა და გე-დეგარიის ნიჭიერის თამაშობის წყა-ლობით, მეტად მხარავდა ჩაიარა.

შემდეგ წარმოდგენა იქმნება ხუ-თამაის, 18 მარტს. ითამაშებენ შე-ქმნილი ტრაგედია „ჰამლეტი“.

კრიტიკა და ბიბლიოგრაფია

„სიტყვების თეორია და სტრუქტურა ნიმუშების დამატებით“ (შუღ. არხიშ. კრიონისა და გ. ყოშმისი-მირ თარგ. 1898 წ.) დასასრული

როცა მე-17 გვერდზე სიტყვის „შეწვეტა“ ანუ „შევეტა“ არის ახსნი-*) იხ. „იფიგია“ № 53.

ურის არ ყოფი და ქველობა— აი ლი-რხელი და მიმხედვლი თვისებე ჩვენ-ის თავად-ზნაობისა. იმედ გვაქვს, ვიხლო თავს იჩენს ეს თვისებე იმა-თის ხასიათისა და არ აქვეყნებს შეი-სტრუქტურა და შვილიშვილის მამა-პაპათ-სურვილის საწინააღმდეგე რაჟებს, შემოხვედს მათის ღირსებისა და მათ წინაპართა სხოვისა. ჩვენ კიდევ არ ვეწვიოთ, რომ ეს ფული, ერთხელ შეწირული, მეორედ აღარ გამოიწი-რება და თავად-ზნაობა იმდენ სიღვივის სულისა და სიბრძნეს გა-მოიტანს, რომ დასძლევს ყოველს კე-რძე მოსაზრებას და დასტოვებს ხე-ლმეორედ ხელ უზღებლად ამ თან-ხას სხვა-და-სხვა საზოგადო საქმისა-თვის, თვის და თვის წილთა საკე-თავიანდობად.

ლი, საბუთად თავიანთ განმარტები-სა, ნიმუშების მოყვანის ნაცვლად აი რას ამბობენ ჩვენი სიტყვიერების თეორიის შემდგენლები: „ასეთი ნა-წყვეტ-ნაწყვეტი ლაპარაკი და ფრთა-სიტყვიერი საუბარი ზნობა დამე-ბ-ნი“ ეს მართალია, მაგრამ ჯერ ხომ მოაწვევებს შესწავლილი არა აქვთ „დრამა“ და შეიძლება არც წაეკითხ-ოთ. ნუ თუ შეწვეტილის საუბარ-ის ნიმუშის პოვნა და იქვე მოყვან-ია ისე ძნელი იყო, რომ დამეგვებ-მიუთითეს შემდგენლებმა. შეწვე-ტილი საუბრის ნიმუშად ხომ გძლილ-ნაწარმოების დაბეჭდა არ იყო სა-ჭირო, რომ ვერ მოუხერხებიათ მ-ს-გლითის პოვნა და მოყვანა!

ნაკვეთ ნაწერის ნიმუშის მოყვანის ნაცვლად, სიტყვიერების თეორიის შემდგენლები ჰბრძანებენ: „ნაკვე-თის ნაწერის მაგალითის ზნობად შე-ხედვის სავა სულხან ორბელიანის „სიბრძნე სიტყვის“ წევრში, ვახუ-შტის გეოგრაფიაში, ვისრამინში“.

ვახუშტის გეოგრაფიისა და ვისრა-მინის საძებნელად ვაგზავნას, ის არ-ეფიანებოდა, რომ ირიოდ მთავ-ლითი მოყვანათ, თუნდაც „სიბრძ-ნე სიტყვის“ წევრებში ჩვენ იძუ-ლებულნი ვართ კიდევ მოვაგონოთ მკითხველს, რომ სიტყვიერების თე-ორია“ მოსწავლე ყმაწვილებისთვის არის შედგენილი, რომლისთვისაც ადვილი არ არის ვახუშტის გეოგრა-ფია და ვისრამინის ძებნა, წყაით-ს. მაგალითების ანუ ნიმუშების პოვნა.

პირველი მოთხოვნა ყოველ გვარ ახსნისა და განმარტებისა სა-ხელმძღვანელო წიგნში ის არის, რომ შემდგენელმა და მსწავლებელ-მაც გაუგებარი სიტყვა ანუ აზრი გასაგებების სიტყვიერით განმარტოს და საცნობად თვით მისი წყაითებისა „შეუწავლელი ნასწავლისაგან გამო-თავისი“ შემდგენლები ამ მოთხო-ვნისაგან არ იტყვენ ყველგან მტკიცედ. აი ამის მაგალითი „სტე-

ყუაღდება იმად უნდა იყოს მიყ-რობილი, თუ როგორ გაუმარტდეს ჩვენს ხალხს ნივთიერად წელი, რომ შესძლოს სხვა დაწინაურებულ ერე-ბთან კვლ-და-კვლ სელა და ზოგ-სტრუქტურა მტკიცეობა. ამისათვის საჭიროა ჩვენი მრეწველობა და წარმოება გა-უმჯობესდეს იმდენად მაინც, რომ ჯერ-ჯერობით ჩვენს ბაზარზედ მე-ტოქობააუფილის უტოპიკანად მო-სულ წარმოების, რასაკვირველია, ყოველ ამას ფული და ცოდნა ესა-ჭიროება და ეს ფული სწორედ რომ ცუთრ მანანად იქმნება მოვლენის ამ საქმისათვის. საჭიროა დარისდეს საერთო ფული ჩვენს ქვეყნის სხვა-და-სხვა ადგილებში სხვა-და-სხვა აზრით საზოგადოებანი, რომელიც წინ წა-სწევდეს ჩვენს ქვეყნის მრეწველობა-ვაჭრობას, უნდა გამოავლდეს სვეტი-ალური, სატენიკო, სახელმწიფო, სა-მეურნეო სასწავლებლები, სადაც მომზადდებინა მცოდნე მუშაკნი. არა ვთვლით საჭიროდ აქ ამხედ მეტად მასმ განვარდობა, რადგან ამის შე-საძენ ზნობა იყო ლაპარაკი ჩვენს ლურნალ-გაზეთებში და ნათალი იყო ნაწევრები ამ საქმის მნიშვნელობა, სხვათა შორის, დეკემბრის გაზეთ-იფი-არის მეთაურ წერილებში. მეორეს მხრივ დიდი ყურადღება უნდა იქმნას მიქცეული საზოგადო სწავლა-განათ-ლებისაკენ, როგორც შინ, ისე უც-

ლისტკით კანონიერისა და შნოი-ისა წერისა და საუბრისთვის საკე-როს: 1, სისწორე ენისა ანუ მტკი-ცვლ და ცუდა ეტიმოლოგიისა და სინ-ტაქსის წეს-კანონებისა“. ორივე ეს სიტყვიერი კვებოდ აქვთ აღწერილი. მამასაძამე, ზემოდ მოყვანილი მათი განმარტება გაუგებარად უნდა ჩაით-ვალოს. ეს შეცდომა უაუოდ იმი-ტომ მოსვლით, რომ უფიქრობთ, რაკი მოწაფეები სიტყვიერების თეო-რიის შესწავლას შეუძლებიან, უმე-ველად ეტიმოლოგია და სინტაქ-სისიც ეცოდნებოთ. მაგრამ შე-ცდობადნი ბრძანდებიან: განა არ მოგხსენებათ, რომ სათავად-ზნა-ურთა სკოლებს გარდა, არც ერთს სასწავლებელში ქართულს განმატი-კას არ ასწავლიან.

დამატების შესახებ უნდა ვთქვათ, რომ საცნობად შეუტყობით „სიტყვი-ერების თეორიის“ ავტორებს სანი-მუშო მასალა ძველ და ახალ ქარ-თულ ლიტერატურადან სიტყვიერ-ების ყოველ გვარისა და სახის თეო-რიის დასახსნავად და რიგზედ და-დაუწყეთ; მხოლოდ ძლიერ დარბი-ლი კრებული საღამო ნიმუშე-ბით. ასე ვასწავლო, საღამო პო-ეზიის ყველა დარგის ნიმუშად ერ-თადერთი პატარა დრამა, სახელ-დობ „დღეა და შვილი“ ი. კვავაძე-ისა ჩაურთავთ დამატებაში, საკორო-ნიკ იყო თითო ნიმუში მაინც იყოს დაწვრილი კლასიკური ტრაგედიისა, საკუთრად დრამისა და კომედიისა. მართალია, სიტყვიერების თეორიაში მოწყობთ შემდგენლებს თავიანთი სიტყვიერ შინაარსი შექმპირის ერთი ტრაგედიისა (მაგეტრი) და სოფოკლის ოთხის ტრაგედიისა, მაგრამ სიტყვი-ერების სამაგალითო ნაწარმოების გა-საცნობად თვით მისი წყაითებისა საჭირო და არა მარტო შინაარსის გა-გება. ვისაც არ წაუკითხავს და არა გაუცნია, რა არის კლასიკური ტრა-გედია, შექმპირის დრამა და გილ-კომედია, მას შინაარსის მოთხრობით

ხოვთი და ამ საქმისათვის იყოს გა-დადებული ნაწილი ფულისა, რად-გან ესთ ყველასთვის საგვეო არ არის სწავლა-განათლების მნიშვნე-ლობა. ისიც, რაც ვთქვით აქ ან სწავლა-განათლების შესახებ, ან ჩვე-ნის ერის ნივთიერად წინ წაწვი-ვით, ისიც ნივთიერად ცოდნა: ამის შესახებ ბევრის რამის თქმა შეიძლე-ბოდა, ბევრი აზრი გამოითქმებოდა, თუ რით და როგორ უნდა წაწვიო-ს ჩვენში როგორც და ქანებრი-ვი კეთილ-დღეობარობა, მაგრამ ეს აქ მეტო, ოლონდა-ვი ფული იყოს გადადებული და მშინ, რასაკვირვე-ლია, უფრო ერთხელ და დასაუ-თებით წარმოითქმება აზრი და უფ-რო დაწერილობით განხილდება სავა-ნი.

ესაა, რაკი ცოტად მაინც ვაგი-თვალისწინებო, თუ რა სარგებლობის მოტანა შეუძლიან ამ თანხას, აგრე-ობთ ისიც ვიციო, თუ რა შეგლა და შემწეობა აღმოუჩინა წინადაც, უმე-ველია ჩვენი თავად-ზნაობა შეუ-დრეკლად და უყურებოდ ერთხელ უარს იტყვის ერთხელ ვადიდებელი ფულისაგან და შემდეგ რა უფრო დინჯად და დარბილად შეუდგება იმის განხილვას, თუ რას და როგორ უნდა მოხმარდეს ეს ფული.

სრულიად ვერასოდეს ვერ გაუჩნთი გონებაში ცხად წარმოდგენის მათ შესახებ.

საზოგადოდ უნდა ვთქვათ, რომ „სტატეტიკის თეორია“, თავისი დასაბუთებით, თავიდანმოღობის უფრო საკითხავ წიგნს ჩამოგვავს, ვიდრე ნამდვილს სახელმძღვანელოს.

წყალტუბელი

დამაკვირდი

მუშე და კაცის ჭკალობა, — არსნეკ ერთად ღარაბა.

სულან საბა

ნურას იმწმუნებთ მისხავისა, რა-შელს რაშის მადღეშინა მისხსნეს და უკეთა-უგანადათ შეკნებავს ანატორებს.

ლსურთიძე

სადგა ამბარტყუნება იქმნას, მუნ შეკნებულ ღარაბებს უოკელა კეთილად ნაშენება.

ხელ-ნაწერი 1586 წლისა

მარნაღ-მავთილია

(ამოკრებილი ამბები)

ამ ბოლოს დროს კორსეტის მხარება არამც თუ კლებულობს, არამედ მატულობს კიდევ. ქალბის მავალით გარჯა ხანა მამაკაცებში მამაკაცს. დღემდის ეს იშვიათი მოვლენა იყო, დღეს-კი გვრავაში, და შეიძლება ჩვენშიც, კორსეტს მამაკაცები ძალიან ეტანებიან თურმე. ღონდონში რამდენიმე ქარხანა არსებობს, რომელნიც მარტო მამაკაცებისათვის ამზადებენ კორსეტებს, ამ ქარხნებს იმდენ კორსეტებს უკეთებენ თურმე, რომ მუშაობას ვერ ახდინან. კორსეტებს უმთავრესად შავის ბატონისაგან აკეთებენ და, როგორც ქალბის კორსეტს, სხვა და სხვა არსებობს და ღონდონით ამ შენეებენ.

თუ რამდენად მოხერხებული ხალხია ამერიკელები, შემდგის მაგალითიდანა სჩანს, მოგვსწავნებთა, რა დიდი მარბილა ვერაობიდან ამერიკამდ, მაგრამ მაინც ს-ფრანგეთის ახალს პრეზიდენტის ლუბეს არჩევის ამხავი ამერიკის ქალაქის ნიუ-იორკის მცხოვრებელთა უფრო აღრე შეიტყეს თურმე, ვიდრე თვით პარიკის მცხოვრებთ. მაშინ როდესაც პარიკის სტამბებში მხოლოდ ჰეგდევდენ კონგრესის გარდაწყვეტილებას პრეზიდენტის არჩევის შესახებ, ნიუ-იორკის ქუჩებში გახუთის დამტარებლები უკვე ჰყოლდნენ დეპუტატს ამერიკის შესახებ. დეპუტატს ვერსადღან ამერიკაში გაუგებანთა ახლად გამართულ სატელეგრაფო კაბელით: ბრესტ-ნიუ-იორკი. რასაკვირველია, ამერიკელებს იავდა არ დაუჯდომოდთ ამ დეპუტატს გაგზავნა.

როგორც იმეფ ამერიკელებს აღმოუჩინათ, კაცის გარდა ბუქ დიდი მტერი ყოფილა თურმე თავებისა. ესლა ქალაქ ჩიკაგოში მწეწროლანგები, ყსებები და სხვ. თავების ამოსაწყვეტად ბუქს ინახავენ. დღისით ბუქს გლოაში ამწყვედდენ, ღამით ანთავსდებდენ და თათბი უშეგენ. როგორც ერთი გახუთი იფუცება, იმ თათბი, სადღე ბუქ იქმნება, თავი ვეღარ გაიწეწნებს თურმე.

არჩიოს საფრანგეთის ახალი პრეზიდენტი და პარიკელი „ფრანტები“ საფრანგულს მიეცნენ. საქმე ის არის, რომ ამ „ფრანტებმა“ არ იცოდა ახალი პრეზიდენტი ლუბე რა ახალ ჩასატყმელს, დასახუბს ან მოსართავს შემოიღებს. თითქმის საფრანგეთის ყველა წინადადებას პრეზიდენტმა ასეთი ახალი რამ მიიღოვან კარნის წყალბოთს გავრცელდა ერთგვარის ცილინდრის მხარება, რომელსაც სახელად „პარნის ცილინდრი“ დაერქვა. კაიხირ პერიტი სხვა ნაირი გახმებული პერანგი შემოიღო, ხოლო ფილიქს ფორმა

—გალტუბები; იმედი აქვთ, რომ ახალი პრეზიდენტი მოგაგონებს ჩასებს.

მოგვსწავნებთ, განთავლებულ ქვეყნებში დიდ ბრძოლა დედაკაცებსა და მამაკაცებს შორის. დედაკაცი გთავანწირებს და ისეთსავე უღლებებს თხოვლობენ, როგორც მამაკაცი ახვი მინიჭებულნი. ბევრგან, როგორც, საგალობად, ამერიკაში დედაკაცებს თავანთის მცოდნეობით და შრომით გაიყვანეს კიდევ თავისი და ზოგ საქმეში, რომლის კარბები წინად დედაკაცებისათვის დასწული იყო, მხარში ამოუღუნენ მამაკაცებს, მაგრამ ზოგან თვით გაიუმობრა უწყობს დედაკაცებს ხელს. შეიცარიის ზოგერთად აღვლენებში, მაგალითად, თემები და სოფლები დიდს გაიუმობრება არიან, რადგანაც გახაფხულობითა და ზაფხულშითი ეფლა მამაკაცები და მამასადამე თემისა და სოფლის მმართველ-გამგებულნი ვერაობის რომელმდე ავიცილებენ მიდანი სამუშაოდ; ზინ მხოლოდ დედაკაციები და მოხუცებულ მამაკაციები რჩებიან. ამიტომ შეიცარიის ერთ კანტონის, სახელდობრ ტრინონს, მთავრობას დაუდგამენ ნება მისცენ თემისა და სოფლის საქმეები, როდესაც თანამდებობის კაცნი სხვაგან არიან წასული, იმათა ცოდვება, დემან ამ ქალიშვილებმა განაჯონ ხოლმე. შეიცარიის ღონდონური ეურნალ-გახეხვის სიხარულით მიეგებენ ამ ამავს, კონსერვატორული-ქრისტიანული ჰეგდევდენ თურმე მთავრობის ასეთს განკარგულებას.

დეპუტა

13 მარტი.

პრეზიდენტობა. 13 მარტს ხელმწიფე იმპერატორი, დიდი მთავრინა მარია პავლეს ასული, დიდი კნაიქ-ნა ელენე ვლადიმირის ასული და დიდი მთავრინა ვლადიმირა ალექსანდრეს ძე, ბორის ვლადიმირის ძე და ანდრია ვლადიმირის ძე სამხატვრო აკადემიის დარბაზში ბრძანდებოდნენ სურათთა გამოყენის დასათვლიერებლად.

600-იორკი. „World“-ი იუწყება, რომ მანილიაში ამერიკელებმა ხელახლა დაამარცხეს ფილიპინელები. ამერიკელების მხრივ მოკლული და დაჭრილი 100 კაცია, ფილიპინელების—300-ზე-და-400 მდე კაცია.

14 მარტი

ალჟირი. „Echo d'Oran“-ის კორესპონდენტი იუწყება, რომ 10 მარტს ჯდებში და ბენებში მაროკოს საზღვარზედ თავს დაესხნენ მეგაიოლებს. ორსვე მხრივ მოკლულია 400 კაცი, ჯდებში და ბენებში გაიხარჯვს და წაიყვანეს ტყვე 800 კაცია.

15 მარტი

პრეზიდენტობა. ხელმწიფე იმპერატორცა მარია თეოდორეს ასული კონენაგენში მივიდა 13 მარტს საღამოს.

მთავრობის უწყება: ვინაიდან ქვეყნის ყოველ მხრიდან მრავალი დეპუტატი და წერილი მოდის, რომელიც გულ-წრფელს მადლობას უცხადებენ მის უღიბებულებობას რუსეთის მიერ საზოგადო მშვიდობისთვის განმტკიცების საქმეში დიდ-სულლოვან თანხრომის კისრისასთვის, ხელმწიფე იმპერატორმა კეთილ ინება და უმაღლესად უბრძანა გარეშე საქმეთა მინისტრს რუსეთის ყველა საზღვარ-გარეთ მიყუს წარმოადგენდეს დაუგზავნოს ამის ქვეყნის დამბეჭდილი საყოველთაოდ დეპუტატი 16 მარტის 1899 წლისა.

„მის შედგე, რაც წარსულ წლის 12 აგვისოს საყოველთაო უწყება იქნება გამოქვეყნებული, ხელმწიფე იმპერატორს ქვეყნის სხვადასხვა მხრიდან აღურიცხველი მადლობა განუცხადეს იმ დიდ-სულლოვან თანხრომისათვის, რომელიც იკისრა მისმა უღიბებულებობამ, რათა შეე-

მსუბუქებინა მძიმე მდგომარეობა შექმნილი აწინდლის შეიარაღებით, და საყოველთაო მშვიდობიანობა გაემტკიცებინა. „მისი იმპერატორების უდიდეს-ბულნობისათვის განსაკუთრებით სსსიამოვნო იყო ეს თანაგრძობის გამოთქმა, რაც აუხარადა მხოლოდ მათ, რადგან იმპერატორს მხარეში რადიკალურ მხარეზედ მომხრე მკაცრს მშვიდობიანობის დამყარებისას, რომელსაც საფუძველად ერთა ქობიერად და სულიერი კეთილდღეობა უქვს.

„მის გამო ხელმწიფე იმპერატორმა კეთილ ინება და უმაღლესად მიმბრძანა, თქვენის შემყვობით მისი გულწრფელი მადლობა გარდაეცეცელო იმ კაცთა და დაწესებულებათა, რომელთაც იმ ქვეყნიდან, სადაც თქვენ იმყოფებით განმწყსებულ, მოჰმართეს მის უღიბებულებობას და აღრესითა, წერილითა, დეპუტატი ანუ სხვაფერე თვისი თანაგრძობიანი განუცხადეს მის მიერ დაწესებულ უზენაეს კაცთ-მოყვარე საქმისათვის.

„ხელმწიფე იმპერატორი სიამოვნებითა სთვლის ამ ერთობილად გამოთქმულს თანაგრძობას, რომელიც განუცხადა ყველა მთავრობის მიერ თანხრომისათან ერთად, რომ ევაგეში მოყვარენცია გაიმათოსო. მისი უწვდინებობის კეთილად დაბოლოების ახალ წინად, მეცადინეობის რომელიც იმდენ არის დაწყებული, რომ საყოველთაო მშვიდობიანობის კეთილ-მოქმედება დღეა-აზრმა ფსევ განიდგას ყოველ სახელმწიფოს საზოგადოების ცნობიერებასა და ცხოვრებაში.“

პარიკი. გრაფი შოდორი, ელჩად ნამყავი, წვეთის დაცემისაგამო გარდაიცვალა.

კონსტანტინეპოლი. ოსმალით თანხრომით მიეგება რუსეთის მიერ აღბარულს აზრს, რომ ოსმალით სომხეთიდან ლტოლვილი სამშობლოშივე იქმნენ დამრუბებულნი, მხოლოდ მოითხოვა, რომ მაცოდნეთ რამდენნი არიან ლტოლვილი, და ზოგიერთი ერთი კიდევ სხვა ცნობა.

600-იორკი. მანილიდან სხვადასხვათაგან მოსული დეპუტატი იუწყება, რომ სსსტყი ბრძოლა-მეტყვებანი ყოფილა ამერიკელებსა მიმამოხება შორის პოლისა, მალინტოსა და მალაბანთან. მალინტო ამერიკელებს დაუტყროთ, ხოლო მალაბანს ცეცხლი აქვს ზოკიდებული.

პრეზიდენტობა. სლავინათა საზოგადოების თავმჯდომარედ კომაროვის ამირჩეული, თავმჯდომარე ახმანაგებელ-გენერალი კორევი და გენერალ-კონტროლიერი ვისლიცი.

განსვალეხანი

Advertisement for 'Цветочный 0-де-Колонь' perfume. Includes an image of the perfume bottle and text in Russian: 'Популяйте только Цветочный 0-де-Колонь, изобретенный Товариществом Бонарть и Ко. Этот 0-де-Колонь утонченно пахнет какао, фиалки, гувалетной вод и хурнии.' Below the ad is the number (11-9).

ანგარიში

ტყელების სასაოფლო სამეურნეო საურთიერთო კრედიტის სასოკავაების.

1 მარტისთვის 1899 წლისა.

Table with columns for 'ანგარიში' (Statement) and 'ბანკის ბილანსი' (Bank Balance). It lists various financial items and their values in rubles and kopecks as of March 1, 1899.

საქმადამბა იხდის: მიმდინარე ანგარიშზედ შემოტანილი ფულისას 3%, უვადოდ შემოტანილისას—2%, 6 თვის ვადით შემოტანილისას—4%, წლისა და მეტის ვადით—5%... ანგარიშების: თამასუქის განაღდებით იქების თვის ვადამდე გაცემულ ფულისას—3%, ვადან ქალაღდებისა, კუპონებისა და სხვათა განაღდებით გაცემულ ფულისას—6%, სესხით გაცემულს: ა) 1%-იან ქალაღდებზე 6%, ბ) საქონელსა და სასოფლო ნაწარმებზე—9%, თუ საგანგებო მიმდინარე ანგარიშით არის გატანილი და მთავრობის მიერ უზრუნველყოფილს ქალაღდების გირაოზედ—7%, არა-უზრუნველყოფილ ფსიან ქალაღდების გირაოზედ—11%, თამასუქების გირაოზედ—9%.